

[Hagbart Berg.]

brøstholdne over, er det, at man har kørt denne Sag saa skarpt frem, at det har faaet Udseende af, at der her er handlet udenom Rigsdagen.

Thi det er ikke Tilfældet. Det er dokumenteret af den højtærede Handelsminister og ogsaa nu nævnt af den højtærede Statsminister, at man til enhver Tid har henvendt sig til de naturlige Organer for disse Sagers Behandling. Da der i Landmandsbankudvalget har siddet saa prominente Politikere som selve Formanden for Socialdemokratiet, den tidligere Formand for det konservative Folkeparti og Formanden for det radikale Venstre, undrer det mig, at man kan strides om, hvad der er sket. Det er yderligere slaaet fast uimodsagt, at den daværende Handelsminister ved Slutningen af Mødet den 4. April d. A. sagde, at han med Hensyn til Tomandsudvalget havde tænkt at give de paagældende en rund Sum. Ingen protesterede den Gang eller udtalte, at der principielt kunde være noget, der talte mod, at de paagældende fik et Honorar.

Man nedsætter et Udvalg, der særlig skal behandle Landmandsbankens Forhold, og faar Godkendelse af dette; og saa nu bagefter kritiseres det skete.

Jeg vil i al Almindelighed advare imod en Tendens, som jeg skønner er til Stede i Retning af, at Ministre overhovedet ikke maa gaa til Rigsdagen om vigtige Spørgsmaal, uden at de skal henvende sig til Finansudvalgene. Jeg maa mene, at naar der er nedsat et Udvalg, der har en ganske særlig Beføjelse, er det kun naturligt, at de paagældende Ministre gaar til dette Udvalg. Og det er ganske ved Siden af, naar f. Eks. et æret Medlem som det ærede Medlem Hr. Korsgaard i denne Forbindelse har talt om „tilfældige Medlemmer“. Enhver ved, at det konservative Folkepartis Repræsentant i Firemandsudvalget var det ærede Medlem Hr. Pitzner, der, som vi ved, gjorde et meget betydeligt, og jeg kan ogsaa sige dygtigt Arbejde, da vi forhandlede Landmandsbanksagen. Hvis vi f. Eks. tænker os, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard havde været det konservative Folkepartis Repræsentant i dette Firemandsudvalg og en anden vilde have betegnet dette ærede Medlem i denne Forbindelse som et „tilfældigt Medlem“, gad jeg vide, hvad det ærede Medlem vilde have sagt. Jeg tør næsten antage, at Haarene vilde stritte paa det ærede Medlem af Forfærdelse over, at man kunde sige saadant noget, naar hans Parti havde sat ham paa denne Tillidspost.

Jeg mener, at man har taget fornødent

Hensyn, ogsaa til Rigsdagen, i denne Sag, og det, vi forhandler om her, er derfor ikke, hvorvidt dette eller hint har været rigtigt. Der er ingen, der har sagt til i Tide. Og der har været dobbelt Lejlighed til at sige til i Tide. Saa vidt jeg ved, vil det ærede Medlem Hr. Stauning — det er i alt Fald meddelt mig — i ingen Henseende fragaa, at han i Firemandsudvalget ikke gjorde nogen Indvending mod det Honorar, der var givet; og samtidig var det ærede Medlem gennem de Skrivelser, som den højtærede Handelsminister nu har citeret, blevet underrettet om, at Tremandsudvalget hele Tiden samtidig fungerede. Det er da urimeligt og mindre loyalt, at man nu fra visse Hold rejser en saadan Kritik bagefter.

Vi for vort Vedkommende ønsker meget, som det ogsaa fremhæves i den af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og mig fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen, at undgaa den Slags Forhandlinger fremtidig, og at vi kan faa en fast Ordning. Som enhver ved, har vi i Tjenestemandsløven meget koncise Regler om, i hvilke Tilfælde der kan ydes Honorarer, og i hvilke Tilfælde Embedsmænd kan faa Honorarer for Ting udenfor deres Embedsgerning. Der er en hel Række Forhold, der saaledes er ordnet. Vi har der betryggende Forhold. Ikke alene passerer disse Ting selve Finansministeriets Lønningskontor, Lønningsraadet, Lønningsudvalget og Finansudvalget, men bagefter har vi Hovedrevisor og andre til at paase, at der ikke sker noget her, som der kan øves Kritik over. Det vilde være naturligt, om vi ogsaa for disse ekstraordinære Honorarers Vedkommende fik en tilsvarende Ordning, ikke alene paa Grund af hele den Forhandling, vi har haft, men ogsaa af Hensyn til at værne de Embedsmænd, som er opfordret til at paatage sig Arbejde, og som ikke bagefter bør være udsat for en Kritik af den Art, der her har været fremme.

Vi vil ogsaa meget gerne overveje de Spørgsmaal, der har været fremme fra forskellig Side, hvorvidt og under hvilke Forhold Embedsmænd kan være Medlemmer af Udvalg og Kommissioner. Jeg tror, at det ikke kan være vanskeligt her at opsætte almindelige Regler. Der er selvfølgelig noget i de Betragtninger, der har været fremme fra forskellig Side her; men jeg maa mene, at det i mange Tilfælde vil være baade nyttigt og naturligt, om man i et Udvalg eller en Kommission har en Embedsmand til at lede Arbejdet, en neutral Leder, som i mangfoldige Tilfælde har særlig Sagkundskab paa det lovmæssige og paa andre Om-